

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVI. évfolyam - 6. szám - 2005. június

Ajánlás - Júniusi lapszámunkban hangsúlyos a gyermeknevelés témája. Örvendetes tény, hogy ebben a tekintetben a szülőknek - vakáció idején - nagy segítséget nyújt a Hargita keresztyén tábor is. A tábor vezetésében őrsgváltás történt (a Munkakongresszus beszámolója a 2-3. oldalon): Erdő Endre testvér igazgatói munkáját (a fotónkon jobb oldalt) Borzási Gyula lelkipásztor folytatta.

A gyermeknevelésről

„NŐNI ÍGY FOGSZ HÁT!”

Isten hol lakik? Szokott-e játszani? Istennek melyik a kedvenc színe? Miért nem fértek be a dínók Nőé bérkájába? Mivel fogjuk a mennyben az időt tölteni?

Bármennyire igyekszem is - legyenek pozitív gyerekkori emlékeim, kellő szülői minta előttem, jó keresztyén könyvek a gyereknevelésről -, vannak kérdések, amelyekre nem tudok válaszolni gyermekemnek. Ők nyitottak elfogadni, hogy Istennel kapcsolatban mi emberek nem mindent értünk. Jó, ha elismerjük ezt, esetleg megkérdezhethetjük, ők mit gondolnak minderről. Én néhány szülőtől érdeklődtem, hogyan segíthetünk gyermekeink hitéletének növekedésében. A leggyakoribb válaszok a következők voltak:

Mondjunk bibliai történetet, igazságokat nekik. Nem csak a vasárnapi iskola, hanem az esti lefekvésnek, vagy a családi áhítatnak is része lehet az, amikor az ő nyelvükön megoszthatjuk az ígét, a hitélményünket.

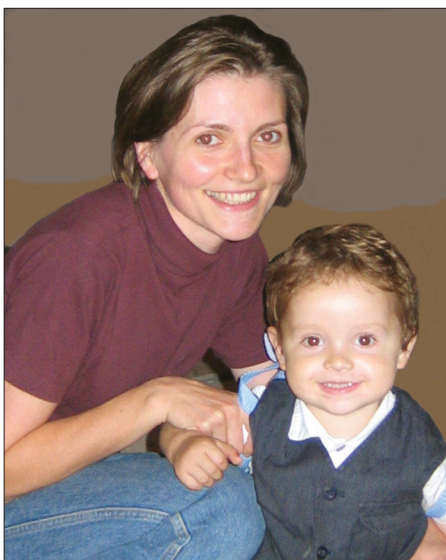
Saját lelki életünknek is fejlődésben kell lennie. A mi istenképünk meghatározza a gyermekünk lelki világát. Tanulmányozzam a Bibliát és vizsgáljam meg, összhangban van-e a hitelvem a gyakorlattal. Ismerem Istent, mint Teremtőt, de ismerem-e úgy is, mint szerető Atyát vagy ítéző Bírót?! Gyakorlati hívó

életünkkel kívántathatjuk meg leginkább az Úrral való közösséget.

Legyünk természetesen, egyszerűek. A gyermekeink nem zengzetes teológiai fejtegetéseket várnak el tőlünk, annál inkább őszinteséget, egyszerű gyakorlatias magyarázatokkal.

Imádkozzunk együtt gyermekeinkkel! Ezen a ponton egy szinten lehetünk velük. Talán meg is előznek minket a hit és bizalom kérdésében. Az imakapocs, mint lelki formálás, megmarad. Mert az évek teltevel a bibliai igazságokat maguk

Illusztráció: a székeljudvarhelyi Boros Róbertné Emilia és a család kisebbik tagja: Titusz

kezdik tanulmányozni, lelki látásukat formálja a gyülekezet, lelkipásztor és hasznos könyvek, kérdéseiket pedig másoknak teszik fel. De ha a szülő imatárs volt a gyermekével, az felnőtt korában is talán a szülőt keresi meg a szükség idején.

Imádkozhatunk gyermekeinkkel étkezések előtt, lefekvéskor, családi áhítatkor. Keressük meg a spontán formáját is annak, hogy Istent együtt megszólítsuk. Amikor iskolába mennek, kérjük az Úr védelmét, vagy ha problémájuk van, vegyük figyelembe ugyanúgy, mint az imameghallgattatást, örömeiket. Hallottam egy anyukát, hogy megegyezésük van a családban, miszerint, ha sziréna hangját hallják, mindig Istenhez fohászkodnak a betegért, a tüzeset áldozataiért, az esetleges bűnözőkért. Sok módja lehet az élő ima gyakorlásának. Használjuk ki a kedvező alkalmakat rá.

A lelki élet fejlődése egy élethosszig tartó folyamat. Igyekezünk tehát gyermekeink hitéletében szüntelen megtenni azt, ami rajtunk áll. Kérjük Isten kegyelmét is, és a védelmét az életükre. Adjunk hálát is az isteni természet látható jeleiért.

Énekeljük hittel a gyerekekkel: „Olvass ígét, imádkozzál..., nőni így fogsz hát!”.

Budai Evódia, Zilah

Munkakongresszus Kolozsváron

Éppen utazásra alkalmas idő volt. Már az imaház udvarában tapasztalhattuk házigazdáink gondoskodó szeretetét. A következőkben említésre kerülő személyek mind testvéreink az Úrban, amit nem fogok külön felüntetni.

Imádkozásunkhoz Bányai János az Ézs 64,1-4-et olvasta. Meggyőződéssel hangsúlyozta, hogy amilyen mértékben megalázkodunk, olyan mértékben áldhat meg Isten. Máté Zoltán lendületesen biztatott közbenjárásra az árvízkárosultakért.

A gyülekezeti küldöttek számbavételekor kiderült, hogy 170-en jelentünk meg.

Elnökünk: Borzási István köszöntötte az egybegyűlteket. Sikertől meglátogatnia a Szövetségünkhöz tartozó körzetek 2/3-át. Sokirányú tevékenységet folytat. Négy új lelkipásztort fogunk az idén felavatni.

Megtudtuk, hogy jelenleg 232 olyan gyülekezetünk van, ahol a tagok rendszeres összejöveteleken vehetnek részt hetente legalább egyszer. Az elmúlt időszakban 257 új bemeírtettről kaptunk értesítést. A legdinamikusabb növekedést a Székelyföldön észleljük, ahol 20 tagra jut egy aláírt. Szövetségünk az utóbbi három évben kb. 100 taggal gyarapult évente. Jelenleg 10 imaház építése folyik. Még 9 helyen szándékoznak imaházépítésbe kezdeni. 11 esetben értesültünk lelkipásztori

lakás vásárlásról, illetve építésről. Sajnos 13 körzet nélkülöz lelkipásztort. Oda ügykezelők járnak rendszeresen. Reményünk szerint sikerült megtalálni az új teológiai székhely megépítéséhez szükséges pénzalapot. Imatámogatásra van szükségünk e cél megvalósításához, a megfelelő időben pedig élelmiszerekre és munkaerőre is, az építést kivitelező cég kiegészítéséhez. Úgy látszik, szükséges lesz megalakítani a 4. missziókerületünket is: a kolozsvárit, amely földrajzilag arányosabb felosztást biztosítana.

A továbbiakban szóba hozta a kidolgozás alatt álló új vallástörvényt. A baptisták 17 oldalas javaslattal álltak elő, aminek nagy része belekerült a törvénytervezetbe, ami remélhetőleg júniusban a parlament elé kerül. Adminisztratív, jogi, szociális téren kapcsolatban állunk a történelmi egyházakkal közös ügyeink rendezése érdekében. Egyházi javak visszaszolgáltatását fogjuk kérvenyezni Kolozsváron és Bánffihunyadon, mielőtt az 501-es törvény életbe lép.

Nemzetközi kapcsolatainkat befolyásolja az Amerikai Déli Baptista Szövetség kiválása a Baptista Világszövetségből. Hitelvileg inkább az előbbiekkal vagyunk összhangban, és e téren nem kívánunk engedményeket tenni. Viszont a Világszövetség tágabb lehetőségeket kínál nem-

zetközi kapcsolatokra. A Román Baptista Unió többszörösen kifejezte a Déli Baptistákhoz való csatlakozási szándékát. Továbbra is tagjai vagyunk a Magyar Baptista Világszövetségnek is. Keressük az áhítatos könyvek hatékonyságának növelését. A határ menti lelkipásztorok találkozási áldások és ígéretek.

Gergely István főtitkár megemléltette sokirányú feladatkörét, majd a beindult partneri kapcsolatokat elemezte. Meg kellett állapítania, hogy a Missouri-i testvérek több ígérete nem teljesült egyelőre. Mégis, 2003. óta háromszor kerestek fel bennünket. Az idén Tordát és Tasnádot választották. Megtörténhet, hogy a májusban esedékes látogatásuk szeptemberre marad. Cselekvőn kívánunk részt venni a jövő évi debreceni MABAVIT-on.

Kérjük a testvéreket, újítsák fel gyülekezeti működési engedélyüket!

Kovács Gyula, gazdasági alelnök taglalta a szövetségi és teológiai járulékok beküldésének javuló helyzetét. Más adományokkal együtt jelentős mértékben csökkentették Szövetségünk költségvetési hiányát, aminek következtében 2004. végén csak mintegy 16 millió lejes adósságunk maradt. Majd bővebben elénk tárta a „fontos közlemény” címszó alatt, a munkakongresszus füzetben általa leírt adminisztratív tudnivalókat.

A Szövetségi Tanácsban bekövetkezett üresedés miatt két új tagot hívtunk be: Módi Miklóst és Péter Istvánt. A küldöttek egyhangúan ratifikálták őket.

Erdő Endre, volt tábori igazgató visszaemlékezett az átélt nehéz és szép napokra. Mindannyiunk tábora a Hargitai Tábor, nincs gyülekezet, mely ne részesült volna áldásban általa. Továbbra is támogassuk imában és mindazzal, amit Isten ránk bízott.

Órsérváltás történt ott. 10 évi tevékenység után Erdő Endre igazgató és a felesége átadta a stafétát Borzási Gyulának és feleségének. Az előrehívott régi vezetőknek elnökünk megköszönte fáradozásukat és imával rendeltük ki az új vezető csapatot.

Szünet után a kérdések és hozzászólások alkalma következett.

Kovács József javasolta, hogy kapcsolataink terén ne a pénz befolyásoljon minket. A Román Baptista Unió keretében legyen belső autonómiánk eldönteni, hogy honnan lépünk ki és hová csatlakozunk. István József több részletet kívánt hallani az előző témáról. Ekkor Borzási István elmondta, hogy a Déliek hivatalosan azért léptek ki a Világszövetségből, mert az utóbbi nem beszélt nyíltan az abortuszról és nem tiltotta azt; nincs saját hitvallása, csak tagszövetségeinek; nem foglalt állást a nők lelkipásztorrá avatása ellen; megtűrik a homoszexuálisokat tagjaik sorában (azóta elítélték, de egyik-másik tagszövetsége nem); kérdéses ökumenikus terveket finanszíroznak. A háttérben van még: az anti-amerikanizmus, az „igaz” háborúk jogosultságának megkérdőjelezése. Mégis a Világszövetség elnökei komoly hívő emberek, akik igazságszolgálatát érdemes meghallgatni. Vékás Zoltán szerint mindkét oldalon vannak kedves testvéreink. Megszavaztuk azt, hogy Szövetségünk Tanácsa döntse el, hogy részt kell-e vennünk az előbbi témakörrel kapcsolatos varsói megbeszéléseken ezen a nyáron.

Sütő Árpád ellenőr javasolta, hogy a gyülekezetek ne késlekedjenek az alkalmazottaik fizetésének beküldésével, mert a hiányzó összegeket máshonnan kell elvenni. Gyülekezeteinknek nem kell luxusadót fizetni a vásárolt fűtőolaj után.

Kovács Gyula, gazdasági alelnök felhívta figyelmünket, hogy törvé-

nyesen átutalhatjuk jövedelmi adónk egy százalékát különböző non profit alapítványokhoz: a Filadelfiához, a Barnabás alapítványhoz, a szalontai Salem Öregotthonhoz.

Székrenyes Pál megkérdezte, hogy milyen alsó korhatárral rendelkezhetnek a keresztkeltek? Elnökünk szerint 13-15 éveseknek kell lenniük legalább, attól függően, hogy mennyire érettek. Aztán Székrenyes Pál és Papp Dezső javasolta, hogy gyűjtsünk pénzt gyülekezeteinkben az árvízkárosultak megsegítésére, mert szükségük van rá. Demjén Attila az élelem, ruha, bútor, konyhai edények küldését későbbre tanácsolta, amikor már lesz hol elhelyezni azokat a segélyezetteknél.

Kiss Juhász Vilmos közölte, hogy a Biblia Liga úrlapjának kitöltésekor anyagi segítséget kaphatunk útiköltségeink fedezésére gyülekezetplántálás esetén. Foglalkoznunk kell az emberek szükségével.

Király György sürgette a lelkipásztorok felmentését az adminisztratív munkától. A sajtónkban megjelenő cikkek jellege feleljen meg a kiadványaink nevének. Válaszában Vass Gergely, kommunikációs alelnök kérte, hogy íróink eleve ilyen szellemben fogalmazzanak, más különben ki kell vágniuk a sebző részleteket. A felmerülő kérdéseinket megfelelő fórumon kell őszintén és testvériesen megbeszelnünk.

Kiss Ottó hangsúlyozta a minőség szerepét a mennyiséggel szemben a mi munkánkban.

Borzási István elnök újra közölte, hogy a zenei anyagok, kazetták, CD-k terjesztése előtt ki kell kérni a szakbizottságunk véleményét.

Bálint Ibolya, a Vasárnapi Iskolai Tanítók Szövetségének, a Női Szövetségnek elnöke kérte lelkipásztorainkat, hogy jobban figyeljenek oda a gyermekeink között végzett munka rendszerességére. Különböző beszerezhető tananyagokat ajánlott. Kilátásba helyezte a tanítók jövőbeni képzését, az őszi női csendes napok beiktatását. Közölte, hogy külön hetet rendeztek az özvegyeknek, a hallássérülteknek is.

Munkakongresszusunkat Borzási Gyula igazságszolgálat (ami külön cikkben jelenik meg) és ízletes ebéd zárta. Köszönjük Istennek és a kolozsvári gyülekezetnek a jó és kellemes körülményeket.

Vass Gergely

Gyermekem, aludj már

Kis szobád
csendes homályában
Puha párnácskára
hajtod fejed,
Megpihenni
a nagy küzdelemben,
Mely naponta
próbára teszi életed.
Hisz oly sok a lecke,
a tanulni való,
Oly sok a munka,
az aratni való,
Holnap egy újabb
csata megvívásra vár,
Gyermekem,
aludj, aludj már.

Álomszemeid
Tudom nyitva vannak,
És látod te is,
Amint feléd ragyognak
az örök fényű
csillagok,
Hogy őrizzék
az álmodok...,
Azt suttogja
feletted a holdsugár,
Azt dalolja
röptében a kis madár:
Gyermekem,
aludj, aludj már.

Lassan,
lepkeszárnyakon
Besurran hozzád
édes jó anyád,
Hogy végig
simítsa tekintetével
gyermeked mosolyát.
S mielőtt
elhagyná a kis szobát,
Anyai pusztit küld
a kis álmodónak,
Aki akkorára már
visszhangozza csendesen:
Aludj, aludj már
gyermekem.

Aludj, aludj már
gyermekem,
Álmodat őrzik
az angyalok,
Feletted Isten szeme
biztatón ragyog.
S ha néha-néha ólomfelhők
úsznak is az égen,
Nem kell félned,
Lágy szellő suhan
s szétárasztja azokat
teljesen.

És mire felvirrad
holnapra a hajnal,
az éj eloszlik,
a sötét megszűnik...,
Itt van már a reggel,
Gyermekem,
ébredj, ébredj fel.

Antal Ferenc (2005)

Lelkipásztor-beiktatás Szatmárnémetiben

Április 17-én benépesedett az István téri baptista imaház és környéke, még inkább mint máskor, mert lelkipásztor beiktatásra gyűlt össze az ünneplő sokaság.

A zsúfolásig telt imaházban került sor Szűcs Sándor testvér ünnepélyes beiktatására, akit társpásztornak hívott a gyülekezet és körzet. Mindenütt igaz az Úr Jézus mondása: az aratnivaló sok, a munkás kevés, de Szatmár megyében ez még hangsúlyosabb.

Már több mint két és fél éve felvetődött a gondolat a gyülekezetben, hogy szükség van még egy teljes idejű munkásra. Sok imádság, böjt, majd lakásvásárlás is megelőzte e meghívást.

Imaáhitattal kezdtük a délelőtti ünnepünket. Ifj. Nagy Mihály és Balajti Imre testvérek az 1Thesz 5:12-18 alapján buzdítottak imára. Az alkalmi igehirdetést Borzási István testvér, Szövetségünk elnöke végezte az 1Kir 13:11-32 alapján, majd Szűcs testvér bizonysgot tett megtéréséről, elhívásáról valamint a szatmári meghívó elfogadásáról.

Testvérünk bizonysgáttele után imádkoztak érte a szolgatársak: Borzási István, Simon József, Bányai János és Vékás Zoltán testvérek.

Vékás testvér az 1Pét 5:1-4 és a Fil 4:3-7 alapján köszöntötte a társpásztort és családját. A gyülekezet nevében Seletye János a 2Tim 4:1-5 versekkel bátorította a közénk érkezett új

pásztort. A gyermekcsoport éneke még színesebbé tette a köszöntéseket.

Simon József testvér, mint Szűcs testvér volt lelkipásztora köszöntötte a beiktatott új pásztort, kiemelve: a szolgálat egy életre szól, a lelkipásztor életében fontos az igehirdetés, intés, bátorítás, buzdítás.

Szűcs testvér feleségét Vékás Zoltánné két zsoltárverssel üdvözölte a nőtestvérek nevében: Zsolt 68:12 valamint: Zsolt 69:7 verseivel fejezte ki vágyát, kívánságát: amikor ránk néznek, akik az Urat keresik, ne pironkodjanak, ne bizonytalanodjanak el, lássák meg bennünk az Urat.

Mint volt szomszéd, Bányai János lelkipásztor a 4Móz 21:21-22 alapján hangsúlyozta, vezesd Isten népét az úton, ne engedd a veled levő népnek, hogy letérjen senki az Útról.

Testvérünket sokan elkísérték a volt körzetből. A bihari gyülekezetből Szász Gyula előjáró testvér, a paptamási gyülekezet részéről Tóth József diakónus testvér köszöntötték, szeretetüket fejezve ki testvérünk és családjá iránt.

Délután Szűcs testvér igehirdetésével kezdődött az istentisztelet. Testvérünk a Kol 1:27-22 alapján mondta el székfoglaló beszédét. Az énekkarok szolgálata és a közös énekls is felemelő volt.

Isten áldása legyen mindkét pásztoron, a gyülekezeten és körzeten.

Bányai János, Simon József, Borzási István, Szűcs Sándor és Vékás Zoltán

Hirdetés

Felvétel a Székelyföldi Bibliaiskolába

2005. őszén új osztállyal kezdi a tanévet a Székelyföldi Bibliaiskola.

Működéséhez a Hargitai Keresztyén Tábor biztosítja a helyet, a felszerelést és az adminisztratív személyzetet. Az oktatást székelyföldi lelkipásztorok és a Teológiai Fakultás tanárai végzik, az igazgató vezetésével.

A Bibliaiskola célkitűzése olyan lelki munkások képzése, akik bibliai és teológiai ismereteket kívánnak szerezni a gyülekezeti és missziói szolgálatok végzésére.

A felvételre szükséges: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás, önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződést. Jelentkezni lehet az igazgató címén: **Borzási Gyula, str. Șoimului 18, 50046 Brașov.**

A két részből álló felvételi vizsgát szeptember 2-án, péntek du. 3 órától tartjuk a Székelyföldi Bibliaiskola

központjában, a Hargitai Keresztyén Táborban: 1) egy interjú, ahol a tanári kar által feltett kérdésekre kell válaszolni, és 2) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét méri fel.

A tanterv szerint a következő tantárgyakat tanítjuk: Ó és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Homiletika, Hermeneutika, Egyháztörténet, Missziótörténet, Evangelizálás, Tanítványság, Keresztyén etika. Az oktatási program szerint, a tanítás októberben kezdődik, havonta egy hétfői, péntek du. és szombat de. alkalommal. Egy tanévben tíz hétfői oktatás lesz.

Érdeklődni Borzási Gyula lelkipásztornál lehet: str. Șoimului 18, 50046 Brașov, tel.0268 412300, 0745 258594, e-mail: borzasi@rdslink.ro

Borzási Gyula, igazgató

Keresztyén orvosok konferenciája

Kellenek életünkben a színfoltok, az oázisok, az elcsendesedések, közösségápolás kollégákkal, testvérekkel, odafigyelés Istenre és egymásra.

Ilyen oázist jelentett számomra az április 14-17. között Félix-fürdőn megrendezett Keresztény Orvosok 16. Konferenciáján való részvétel. A konferencia témája: „A keresztyén orvos szembesülése az egészségügyi rendszerben történő változásokkal” - több mint 200 résztvevőt vonzott - diákokat és orvosokat egyaránt.

A négy nap alatt sok érdekes előadást hallhattunk, hazai és külföldi orvosok szájából.

Különös hatással volt rám a Dr. Pablo Martinez pszichiáter-lekipásztor, a Spanyolországi Keresztyén Orvosok Társasága elnökének előadása az orvosok lehetséges bálványairól. Mindnyájunkat megkísérthetnek ezek, mint a Lk 12:13-21-ben leírt bolond gazdag embert:

- az önzés, egoizmus, a saját magunk körül való forgolódás
- a munka, a sok elfoglaltság
- az élvhajhászás, hedonizmus (az érzéki örömek mértéktelen kergetése)

- az anyagiasság, a birtoklási vágy
Sajnos, az egyedüli igazság - Jézus Krisztus - helyett a szubjektívizmus, az egyéni önkényes ítéletalkotás lett sokak bálványa.

Ha ezeknek a bálványoknak hódolunk, tönkreteszik családi életünket, agresszívvé, üressé, kiégetté tesznek. Ezt a romboló hatást igazolja az a tény, hogy az orvosok házasságának 20-52 %-a felbomlik. Az anyagi javak, jólét nem elégíthetik meg az ember lelkét. A legtöbb öngyilkosságot Svédországban követnek el évente, és a legtöbb drogfüggő Svájcban van, annak ellenére, hogy ezekben az országokban magas az életszínvonal.

Az üzenet figyelmeztetés volt számomra: „Fiacskáim, oltalmazzatok meg magatokat a bálványoktól!” (1Jn 5:21), hogy ne járjak úgy, mint a példázatbeli gazdag ember, akit Jézus Krisztus „bolond”-nak mond, mert csak az evilágiakkal törődött.

„Az éremnek két oldala van” - mondta Helga Penzhorn, az International Healthcare Christian Fellowship európai koordinátora:

- az egyik, hogy minden változik körülöttünk, újabb és újabb kihívást jelentve számunkra

- a másik, hogy Isten soha meg nem változik, Rá mindig számíthatunk.

Nagyon időszerű volt a Dr. Voicu Tudorache temesvári orvosprofesszor stresszről tartott előadása is. Hogyan emelkedhetünk felül a stresszhatásokon? - csak ha életünket „az egy szükséges dolog” - Jézus Krisztus szeretete, szolgálata határozza meg.

A sok értékes előadás koronája volt a vasárnapi üzenet: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” (Ézs 43:1).

Hogyan tudnánk helyt állni ebben a változó értékrendű, zürzavaros világunkban, a sokféle stresszhatás, munka közepette? - csak akkor, ha Jézus Krisztussal járunk, ha az örökkévalókat tesszük első helyre.

Dr. Halász Irén

Jegyzet

Kérjen-e bocsánatot a gyermek?

Szülői értekezleten történt. Egy anyuka meglepő kéréssel állt elő:

- Tanító néni, kérem azt mondja meg nekünk, hogy kérjen-e bocsánatot a gyermek, mert az én férjem azt mondja, hogy ő nem kért bocsánatot soha senkitől, ezért a gyermekét sem fogja rákényszeríteni.

Egy másik anyuka is megszólalt:

- Szerintem nem helyes kikövetelni a bocsánatkérést, mert ez nagyon megalázó ránézve.

Meglepett a kérdés, de a válasz méginkább. Néhány pillanatig tanácstalanul álltam, kezemben a keresztyén szemléletű gyermeknevelési tanácsadó könyvvél. Átfutott az agyamon, hogy nekünk, hívőknek hányszor kell bocsánatot kérnünk Istentől, s ha gyermekeink nem tanulják meg a szüleiktől való bocsánatkérést, hogyan fognak eljutni a megtérésig?

Aztán jött az isteni sugallat. Magam is meglepődtem a válaszon:

- Személyes véleményem az (és saját gyermekeimet is így fogom nevelni, ha Isten megengedi), hogy szükséges a bocsánatkérés. Egyrészt, mert a gyermeknek tudnia kell, hogy tetteinek következménye van, s azt vállalnia kell. Másrészt azért, mert az effajta „szülői megalázás” még mindig gyengédebb, mint amit a társadalomba kikerülve tapasztalni fog. Erre fel kell őt készíteni! ...Igazat adtak nekem.

Isten arra tanít bennünket, hogy amennyiben rajtunk áll, minden emberrel békességben éljünk. Ezért néha igen nagy áldozatokat kell hoznunk. Sokszor épp a vétlen, vagy a kevésbé vétkes félnek kell kezdeményeznie a bocsánatkérést.

Tegyen bennünket Isten olyan keresztyénekké, akik a „nem logikus” dolgokban is világítani tudnak, és olyan szülőkké, nevelőkké, akik az Istentől kapott bölcsességgel formálják a rájukbízottakat!

Meleg Adina, tanítónő - Nagyvárad

Új cím János Csaba, Kovászna. Postacím: Str: Libertatii, Nr. 22, Bl. 3, Sc. D. Ap. 13., Loc. Covasna, Jud. Covasna. Telefonszám: 0267-340-399, Mobil: 0741-454848, új emailcím: janoscaba@easynet.ro.

Új telefonszám Nagy István lp., Szilágyperecsen, Tel.: 0260 672 941

Vonzó és hatékony összejövetelek (2.)

Pünkösöd táján készül ez a lapszám, de amikor az olvasókhoz ér, már jóval túl leszünk az ünnepen... Pünkösöd utáni az újszövetségi gyülekezet is. Kétezer éven át fentmaradt, állja a századok viharait. Az alapját tekintve ugyanaz mint kezdetben, a közösségi alkalmak gyakorlatában azonban változó. *Manapság milyen a vonzó és hatékony gyülekezeti összejövétel?* – erre a kérdésre próbált választ adni a missziókerületi konferenciák előadása (2004. december). Annak első része a gyülekezet természetére világított rá (a Szeretet januári számában közzétük). A témát folytatva az alábbi összeállítás azzal foglalkozik, hogy a gyülekezet miként tudja kifejezésre juttatni mennyei-földi valóságát.

A gyülekezet természetének kifejezői

A növekedés és a közösség dinamika kérdésében az első gyülekezet a legjobb példa (ApCsel 2:42-47), amely foglalkozott az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyér megtörésében és a könyörgésben. Ezek gyakorlása által a gyülekezet földi és mennyi, történelmi és eschatológiai léte egyensúlyba került. A mindennapokban ez azt jelentette, hogy közösségi életük vonzó lett és hatékony, ezt mutatja a lelki és számbeli növekedésük.

Az ígére épül

Isten ígéje központi helyet kapott az első gyülekezetben. Nem egy Újszövetségi tekercs vagy hagyomány megőrzéséről van itt szó, hanem Krisztus jelenlétéről a Szentlélek által.

Baptista úttörő elődeink is szerették az ígét, tanulmányozására különös hangsúlyt fektettek. Ami a hirdetést illeti, egyszerű szavakkal, de a Szentlélek erejével, meggyőzően szóltak Isten életet megváltoztató beszédét.

Ma, gyülekezeteink számára nagyszerű lehetőséget kínál a csoportos bibliatanulmányozás. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy sok helyen könnyen lemondanak erről a lehetőségről, vagy pedig a hagyományokra épülő – színesnek alig mondható – zsúfolt programokra teszik a hangsúlyt. Az ige buzgó tanulmányozása, felelősségteljes értelmezése és kitartó hirdetése ma is központi helyet kell elfoglaljon összejöveteleinkben. Semmi nem pótolhatja Isten szavát. A gyülekezet lelki ereje és az ígéhez való ragaszkodás között szoros összefüggés van.

Mi által történhet meg ma is a világ befolyása alól való szabadulás, gyógyulás és megújulás? Az apostolok tudományához való visszatérés által! A tiszta ige olyan mint a kétélű fegyver (Zsid 4:12), ugyanakkor vonzó és kíváncsú, a

kereső ember számára olyan, mint a színarany és édes méz (Zsolt 19:11).

Testvéri közösségben él

A testvéri kötelék – a koinonia – Isten népének az emberi dimenziójára utal. A Krisztusban való hit és a Lélek újjáteremtő munkája egy új közösséget hoz létre, amelyet a testvéri szeretet és a hitben való egység jellemez. Egy olyan család jelenik meg, ahol a személyes és a kollektív identitás egyensúlyba kerül. A jeruzsálemi gyülekezetben, jöhet 3000 tagja volt, majd 5000 lett, erős maradt a közösségi kötelék.

Milyen gondjaink vannak ezen a téren? A városiasodás, a helyváltoztatás, illetve az erőltetett urbanizálás miatt ma már a közvetlen szomszédok sem igazán ismerik egymást. Nagyobb gyülekezetekben előfordul, hogy a tagok rendszeresen egymás mellett ülnek, mégsem tudnak sokat egymásról.

„nem az épület, nem a teológia, hanem a szeretet vonzza igazán az embereket”

Mindamellet téves lenne azt gondolni, hogy az egység és a jó kapcsolat titka a kis létszámú közösség. Sajnos sok falusi és városi gyülekezetben – ahol csaknem mindenki ismeri egymást – hiányzik a tiszteletadás és a kölcsönös bizalom, ezek

helyett a rosszindulatú pletyka és rágalom a jellemző. (Hol van már az a fajta megbecsülés, különösen a lelki vezetők iránt, amely valamikor jelen volt közösségeinkben?) Egyre kevesebb azoknak a lokálpatriótáknak a száma, akik az eljövendő világ illatát viszik az emberi kapcsolatokba és lelki töltetet adnak a helyi testvéri közösségeknek.

Az így kialakult lelki szükségben segíthet az, ha a lelkipásztor, mint lelki atya jelen van a nyáj között – az ige, az imádat, a kenyérmegtörés, a könyörgés gyakorlatában –, a bibliai modell szerint mindent megtesz, hogy helyre állítsa a megromlott testvéri kapcsolatokat.

A szeretet-közösség

Az evangélium hatalma és a tagok között lévő szeretet-kapcsolat a legnagyobb vonzóerő egy gyülekezet életében. A növekedés kulcsa a szeretet, ezt semmilyen metódus vagy stratégia sem helyettesítheti. A világ ugyanis tele van szeretetre vágyó emberekkel. Rick Warren szerint, fontos megérteni, hogy nem az épület, nem a teológia, hanem a szeretet vonzza igazán az embereket.

Természetesen nem csak a bentiakat, a kívül valókat is kell szeretni. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a bűnösöktől való elhatárolódás mindig a szentség jele, azonban sok esetben ez farizeusi magatartás, nem a szentség utáni vágyról, inkább a szeretet hiányáról árulkodik.

A gyülekezet légkörét a befogadó szeretetnek kell jellemeznie. Tapasztalt lelki vezetők szerint mielőtt az igehirdetés elhangzana, a látogatók már eldöntötték, visszatérnek-e vagy sem. Éppen ezért a szeretetet gyakorlatban kell megmutatni az ajtón állóktól a vezetőkig, az istentisztelet kezdetétől annak befejezéséig. Sajnálatos, hogy sok gyülekezetben úrrá

lett a ridegség és a közömbösség. Rosszabb esetben a szeretet helyett harag, féltékenység, irigység érzékelhető. Ha a közösségeinkben helyet adunk az emberi természetből fakadó bűnös indulatoknak és érzelmeknek, ne csodálkozzunk, hogy még a gyülekezeti tagok sem érzik jól magukat az összejöveteleken.

A szolgáló közösség

Az első gyülekezetben (így volt ez az első magyar baptista közösségekben is) az istentisztelet egy olyan alkalom volt, ahol nemcsak szellemi szükségsekről, hanem anyagi és gazdasági problémákról is beszéltek a tagok. Ha valakinek anyagi természetű gondjai voltak, a testvéri közösség-

„Tapasztalt lelki vezetők szerint mielőtt az igehirdetés elhangzana, a látogatók már eldöntötték visszatérnek-e vagy sem.”

ben azok megoldást nyertek. A gyülekezet sok esetben nagy elismerést nyert a szociális problémák érdekében kifejtett tevékenysége miatt (pl. baptisták és a hamburgi tűzvész).

Az embereknek egyaránt szüksége van anyagi segítségre, és szeretetre – befogadásra, megbocsátásra – valamint személyiségük kifejezésére. A látogatók többsége szabadulni akar mind az anyagi helyzetéből adódó társadalmi-szociális bizonytalanságtól és félelemtől, mind a lelkiismeret terhelő bűntudattól, illetve az aggodalomtól, a lázadó lelkiülettől, a bátortalanságtól és a magányosságtól. A gyülekezetnek tehát törekednie kell arra, hogy az Istent kereső ember minden helyzetére tudjon segítséget nyújtani.

Jézus Krisztus legtöbbször egy szükség megoldásából kiindulva kezdte a kapcsolat építését és az evangélizálást. Rick Warrennek igaza van: „Nem az számít, ki miért jön, a lényeg az, hogy jöjjön. Minden esetben szükséges felismerni és megtalálni a szív kulcsát”. Az Újszövetség lapjain olvassuk, hogy Jézus Krisztus, de az apostolok is, először megnyerték az emberek figyelmét, aztán olyat kínáltak fel nekik (ApCsel 3:1-6), amit nem találhattak meg máshol.

A kegyelmet hirdető közösség
Kovács Géza testvér a Kegyelemből hit által című könyvének bevezető-

jében megkapó módon ír: „A kegyelem légkörében élő gyülekezet Isten szeretetének melegét sugározza az oda belépők felé. Nem a szervezeti vagy a gyülekezet által alkotott szabályok, nem is a tiszteletreméltó évszázados hagyományok határozzák meg az istentiszteletet és a közösségi élet rendjét és fegyelmét, hanem a szívekben uralkodó Szentlélek és az általa teremtett – folyamatosan megújuló és felülről jövő – élet. Nem azt jelenti, hogy nincs szükség a Lélek által kialakított jó rendre és a Lélek vezetése szerint hozott határozatokra. Szükség van, de nem azért, hogy megkössön, hanem hogy irányt mutasson” (2Kor 3:6). Az író a későbbiekben megjegyzi, hogy ha a gyülekezet tagjaiban hiányosan van jelen, vagy erőtlenül munkálkodik az Isten kegyelme, közömbösség és fásultság mutatkozik. A Szentlélek által táplált és életet árasztó kegyelem helyett, sok helyen előtérbe kerül a „betű”, a megszokások, a rutin, a külső rend, a szabványos és ünnepélyes, de lélektelen alkalmak tartása. A kegyelem élő vizét, amelyet az ige és a Szentlélek fegyelme tart tisztán, csak zavarossá tesz mind az érzelmek felterjesztésével gyors sikert kínáló mozgalmak és irányzatok, mind a hitbéli és ismeretbeli hiányosságunk.

Isten felé fordul

Az első gyülekezet foglalatoss volt a könyörgésben. Az imádság, az abban megnyilvánuló alázat és hódolat, fontos szerepet töltött be a közösség életében. Ez a gyakorlat egyfelől bűnbánatot, engedelmességet, másokkal való törődést fejez ki, másfelől pedig Istent tiszteli, dicsőíti. Az imádság kettős célja miatt a következőkben úgy beszélünk róla, mint ami a közösség érdekében történik, ugyanakkor az Istennel való kapcsolatunkat is érinti. Az imádat keretében megkülönböztetjük az imádságot (lehet könyörgő és közbenjáró kérés), valamint a dicsőítést, amelyet az imádság szavai mellett énekeinkben fejezünk ki leggyakrabban.

Az imádság gyakorlata által

Az imádság Isten és ember közötti dialógus, általa a Test tagjai a mennyi Fejhez kapcsolódnak. Bár a tagok a földön vannak, az imádság által nyert erő és bizonyágtétel mennyi eredetű. Az első hívők, akik ismerték az imádság hatalmát, mennyi erőt nyertek a szolgálatra

(ApCsel 3. rész), a veszélyek leküzdésére, (4. r.), csodák átélésére (5. r.), belső feszültségek megoldására (6. r.), győzelmes életre (7. r.), az evangélium terjesztésére (8-28. r.).

Sok gyülekezet az imádságot száraz rituáléként gyakorolja, vagy

„A Szentlélek által táplált és életet árasztó kegyelem helyett sok helyen előtérbe kerül a betű, a megszokások, a rutin, a külső rend, a szabványos és ünnepélyes, de lélektelen alkalmak tartása.”

teljesen félreteszi. Ha az ima egy üres monológ – a Lélek és az Isten igéjében való meggyökerezés nélkül – akkor nemcsak fárasztó és unalmas, de semmi köze sincs a mennyhez. Az ima ilyen értelemben való gyakorlása az isteni erő elárulásához, illetve az emberi vallásosság felmagasztalásához vezet. A farizeusok gyakorlata megkapó példa erre nézve. A sorban történő imádkozás is egyre idegenebbé válik gyülekezeteinkben, de az önkéntes imádkozókat megszólító kérést is sok esetben hosszú csönd követi. Vannak gyülekezetek akik az imádságra szánt időt – az unalmas imaórákra hivatkozva – különböző programokkal cserélik fel, például zenés áhítattal. Lehetnek más gyakorlatok is, amelyek látszatra ígéretesek és kíváncsok időtöltésnek bizonyulnak, de mégse helyettesíthetik az Úr népe életében az imát. A szellemi harcokat ugyanis térden lehet megnyerni.

Az éneklés szolgálatán keresztül

Az imádat másik dimenziója az Isten iránti és előtti hódolat, amit legtöbb esetben a zene és az éneklés segítségével juttatunk kifejezésre. Mivel a zene és az éneklés fontos szerepet tölt be istentiszteleteinken, lényegesen hozzájárul az összejövetelek légkörének meghatározásához.

Megjegyzés: az ének-zene kérdését, tekintettel fontosságára, a következő lapszámban terjedelmesebben folytatjuk).

Gergely István

„Szívvel-lélekkel támogatom a lapot”

A Harmatcseppek főszerkesztője Dobai Réka Szatmárnémetiben. A gyermeklapot korábban a csíkszeredai Kui házaspár gondozta, a múlt év elején adták át szolgálatukat. Ennek a sajátos munkának az örömeiről és gondjairól Enikőt kérdeztük.

– Kezdjük a kényesebb kérdéssel: mi volt nagyon nehéz?

– A munka megszervezése, a sokféle feladat összehangolása, meg az is, hogy beosszam nemcsak a magam idejét, hanem a másokét is. Amikor elvállaltam, akkor éppen gyereknevelési szabadságon voltam, aztán még egy kicsi gyerek „jött” a házhoz és minden ami ezzel jár: álmatlan éjszakák, meg folyamatos program. Ott volt még a gyülekezeti munka, az éneklés-dicsőítést vezettettem, emellett a tiniklub, kikijártunk Gyergyóba is. Amikor lejárt a gyereknevelés újra kezdtem dolgozni. Ez így együtt igen soknak tűnt és nehéz volt kibékíteni mindent. A fejemben mindig ott motoszkált, hogy vajon beérkeznek-e a cikkek, a rajzok, stresszelt, ha nem küldték az anyagot, és hogy kész leszünk-e határidőre?

– A '90-es évek végén még sokkal könnyebben ment:

– Kezdetben csak cikkeket küldtem be, vagy megkértek, hogy gyűjtsék anyagot, gyerekekkel beszélgetsek, vagy rajzoltassak, tehát inkább külső munkatárs voltam. Ez nekem akkor könnyen ment, rádióztam abban az időben, a gyermekműsorokat szerkesztettem Nagyváradon egy éven keresztül, meg a Emanuelben végeztem a Pedagógia-Teológia szakot, gyermekmunkás voltam.

– Mikor volt az „igazi” kezdet?

– Úgy emlékszem, hogy 2000-ben kerestek meg Bálint Ibolyáék, hogy vállalnám el a Harmatcseppeket. Gönczi Géza akkor úgy érezte, talán már kifogyott az ötletekből és energiából, meg hogy inkább az ifjúsági munka felé hajlik. Akkor már férjnél voltam, Csíkszeredában laktunk, és meg volt a nagyobbik fiunk is. Egy darabig még elküldtem a lap

anyagát Váradra és Géza tördelte oldalakká, majd 2001-től az egész szerkesztést átvállaltam.

– Feledhetetlen számomra, amint a férjed a konferenciák szüneteiben ügyködik és terjeszti a lapot. Bálint sokat segített?

– Igen, az oldalak véglegesítésében, a kompjúteres szerkesztésben, a nyomdával is ő tartotta a kapcsolatot. Én betördeltem a lapot, azután jött ő és precízen tologatta a

dobozkákat, képeket, megújította, élesítette, neki erős oldala a technika. Aztán a könyvelést is ő vezette számítógépen. Amikor a nyomdából kihozta a friss lapokat, akkor néhány fiatal felhívtunk hozzáunk a csomagoláshoz, aztán Bálint szaladt feladni a postára. Tehát maximálisan segített abban, amihez ő értett. Vagy amikor én dolgoztam, ő foglalkozott a gyerekekkel, vagy elvitte őket, hogy legyen csend a háznál. De nem csak ő volt segítségemre, hanem anyósom is. Ha szorított az idő Zilahról eljött Csíkba egy hétre vagy kettőre, hogy én tudjak harmatcseppezni.

– „Mostmár át kell adni!” – mikor kezdett ez szorítani?

– Egy sajátos élethelyzetbe kerültünk. A gyereknevelési szabadság után visszamentem a tanügybe. Ott azt tanácsolták, ha meg akarok maradni, akkor tanuljak tovább, ugyanis az én teológia-pedagógia képesítem nem igazán megfelelő. Beiratkoztam hát a kolozsvári távoktatásra, pszichológia szakra. Azt is éreztem, hogy a lapnál fogyok ki az ötletekből, nem volt már mi újat adjak, plusz kigondolni az éves tervet, ezeket kidolgozni, ez nehéz.

– Hogy vagytok most?

– Kevesebb stressz van rajtam, kiegyensúlyozottabb az életem. Még

egy rovatot vezetek és írok, de már más kéri tőlem, és másé a felelősség. A gyülekezetben igyekszünk helytállni, a tiniklub még mindig a miénk. Gyergyóba is kijárunk a gyerekekkel havonta egyszer. Bálint egy cégnél dolgozik mint kapcsolatfenntartó. Én a helyi tv-stúdióban dolgozom, mint hírszerkesztő, meg riporter. Amellett, hogy anyuka vagyok tanulok is, a harmadik évet végzem.

– Fontos nekünk mint közösségnek egy gyermeklap?

– Kezdetben én sem láttam a szükségességét, hogy mire kell egy hívó gyermeklap, ami keresztény értékeket közvetít. Úgy gondoltam, hogy nélkülözhető ez, bár gyermekmunkás is voltam, és az energiánkat lehet másra is használni. Aztán a munka közben persze megváltozott a véleményem. Egyszer az egyik sógornőm mesélte, hogy nézzem meg, milyen öröm van a gyerekek szemében, amikor a kezükbe veszik a Harmatcseppeket. Ők igénylik, és miért ne olvassanak jól, ha lehet.

– Zárhatjuk azzal, sok örömet is jelentett a gyermeklap?

– Kezdetben mindig az volt öröm, amikor Csíkból elküldtem az anyagot Váradra Gézának és ő vitte a nyomdába. A másik öröm az volt, amikor már megérkezett a kész lap. Kellemesen érintettek a visszajelzések, amit gyerekektől és felnőttektől is kaptunk: jó a lap, olvassák, szeretik, várják. Érkeztek levelek is, kevésbé a nagy gyülekezetek gyerekeitől, hanem olyan helyekről, amelyekről nem is tudtam, hogy ott van gyülekezet. Előfordult, hogy valaki a rokonoknál nyaralt, ott meglátta a lapot, hazavitte, és aztán már neki is kellett, és a nagymamája megrendelte mindegyik unokájának. Amikor Brassóba látogattunk idős testvérek jöttek hozzám és elmondták, ők előfizetők a lapra, nagyon szeretik és mindent elolvasnak belőle – imádkoznak és támogatnak. Olyan örömök voltak ezek, amiket most sem felejtettem el, és bár már nem harmatcseppezek, de támogatom szívvel-lélekkel azt, aki most csinálja.

Szilágyi László

Az Úr irgalma végtelen

John Newton - Ford. Gerzsenyi László

Amerikai dallam

1. Az Úr ir - gal - ma vég - te - len, Ezt
 2. Nincs ar - ra szó, se gon - do - lat, Mi
 3. Sok itt a bűn és küz - de - lem, Az
 4. Ha vé - get ér az é - le - tem, Új

em hm/D D/C G/H D7/A D7 G -/F
 foly - ton ér - zem én; Ha - bár nincs sem - mi
 jó - val áld az Úr; Ha lan - ka - dok, Ő
 or - kán zúg - va dúl, De min - den vész - ben,
 ott - hont nyújt az ég. Ott még szebb han - gon

C/E C G D/C G/H A7 G/D D7 G
 ér - de - mem, Ő még - is hord ke - zén.
 szár - nyat ad, És ter - hem mind le - hull.
 ten - ge - ren, Meg - tart, meg - véd az Úr.
 zeng - he - tem A Bá - rány é - ne - két.

Az ének története

„Az Úr irgalma végtelen” (Amazing grace! How sweet the sound) című ének a legismertebb ének az egész világon, nemcsak a gyülekezetekben, hanem az utcán is.

Érdekes módon, annak ellenére, hogy az ének szerzője John Newton angliai volt, az Amerikai Egyesült Államokban régen szélesebb körben használták. Mielőtt a nagyközönség előtt ismerté vált volna, Jimmy Carter elnök kedvence lett és másoké is az Egyesült Államok déli részén. A hetvenes években a világi toplistákra is felkerült, és 1972-ben kilenc héten át az első helyet foglalta el. A vonzó dallam ott csengett az utcákon: buszsofőrök, modern fiatalok énekelték, és üzletekben háttérzeneként játszották. Mái sem lehet tudni, hogyan tört elő az ismeretlenből. Egyik történet szerint a skót királyi dragonyos testőrség kiadott egy lemezt, amire felvették ezt az éneket is, hogy kitöltsék a helyet. Miután a lemezt a BBC Rádió lejátszotta olyan sok kérés érkezett,

hogy „Az Úr irgalma végtelen” számot kiadták külön lemezen. A toplistákról már rég lekerült ez az ének, a gyülekezetekben azonban ma is világszerte nagyon népszerű. Az ének dallama egy régi amerikai népi melódia, valószínűleg egy skót világi dallam után. Először mint ültetvényes dal vált ismertté „Szerető bárányok” (Loving Lambs) címmel, a The Virginia Harmony énekeskönyvben (James P. Carrell és David S. Clayton gyűjtött össze, 1831-ben adták ki a virginiai Winchesterben). Eredetileg az „Olney Hymns” énekeskönyv első részének a negyvenegyedik számú éneke volt, és hat négysoros versszakból állt. Úgy vélik, hogy ez az ének magának Newtonnak a személyes biztonságátétele megtéréséről és hívő életéről, mivel ő mindig csodálattal beszélt az Istennek neki adott irgalmáról és kegyelméről.

Kelemen Sándor II., Marosvásárhely

Gyászjelentések

Id. Józsa István

Szárazajtán született, 1917. május 20-án, harmadik gyermekként. Alig 14 évesen Brassóba ment mesterséget tanulni, a szövészet alapjait sajátította el. Felkereste a baptista közösséget is, bekapcsolódott a gyülekezeti életbe. Erzsébet Jenő karmester tanította harmóniumon játszani. Elsajátította a karvezetést is, '36-ban 16 tagú fiúkórust szervezett és velük rendszeresen szolgált.

1939-ben Kisinyovban besorolták román katonának. Egy év sem telt el és orosz fogságba esett, de az Úr kegyelmes volt hozzá és néhány hónap múlva szabadon engedték, hazautazott Barótra. Azon törekvésében, hogy gyapjúfeldolgozó üzemot építsen a családdal Isten megsegítette, és 1941. július 18-án beindult a gyár.

1942. tavaszán behívták magyar katonának, a frontra került, és újra orosz fogságba esett. Sok éhezés és szenvedés után harminckét kilóra lefogyva került haza. A szülői gondoskodás folytán hamarosan felépült, dolgozott, majd a nagybaconi Polgár Sárkával házasságra lépett. Két fiúgyermekkel áldotta meg Isten: Istvánnal és Attilával.

A kommunista rendszerben kis üzemét államosították, azonban István nem volt hajlandó ezt tudomásul venni, ezért 1954-ben börtönbe zárták, majd a Duna-csatornához vitték kényszermunkára. Két év szenvedés után Isten segítségével kiszabadult a börtönből, de alighogy hazaért, a Securitate ügynökei felszólították, hogy azonnal hagyja el Barótot. Így került vissza Brassóba, ahol állandó megfigyelés alatt volt.

Amikor a házuk melletti üres telket felajánlották megvételre, István és sógora Rezső azonnal a baptista gyülekezetre gondolt. A telket még aznap megvásárolták, melynek tízezer lej előlegét Józsa István fizette ki. Az építkezésből oroszulánrészt vállalt. A gyülekezetben már a nagy vegyeskart vezette ekkor Sebestyén Sándor testvérrel.

Az új imaházban csak harmónium volt, de István jóvoltából új templomi orgonát építettek. Sebestyén testvér lemondása után az énekkar élére került. Amikor a gyülekezet fiataljai tanulni vágytak, abbahagyta munkáját és ment át az imaházba tanítani őket harmóniumozni, mert ez mindig fontosabb volt számára, mint a szövőde. Nagyon szerette a klasszikus zenét is.

A kommunista rendszertől az utolsó döfést családi házuk lebontásával kapta – így odalett a szövőde is. De ebbe nem nyugodott bele és 67 éves kora ellenére újra felállította műhelyét egy bérelt helyiségben. Ott élt és

dolgozott földi élete utolsó napjáig. 1992-től szíve visszahúzta Barótra, úgy hogy a vasárnapjait ott töltötte és rendszeresen tanította és vezette a kis gyülekezet énekkarát, utoljára 2004. július 4-én.

Földi életét 2005. április 3-án végezte be, 88. évében. Temetése Baróton volt. A népes gyászoló gyülekezet előtt Vass András lp. (családtag) hirdette a vigasztalás ígését Jn 3,16 alapján. Az összevont énekkar hat énekkel „búcsúzott” karmesterétől. Tiszteletét felyezte ki a helyi gyülekezet fúvós zenekara is. A sírnál Krizsbai Imre, helyi református lelkész a 121. Zsoltárt olvasta fel. Cséki Barna, a körzet diakónusa imával zárta a gyászistentiszteletet.

Kegyelettel őrizzük emlékét, amelyet a kemény munka, önfeláldozás, szolgálat, szeretet, humor, a testvéri és rokoni hűség jellemzett. *Zágoni Rezső, Chicago*

Marosvásárhelyen március 19-én kísértük utolsó útjára **Bondor Jánosné**, sz. Madaras Anna testvérnőt, gyülekezetünk szolgálatkész, hűséges tagját. Mikor újév után gyengeséget érzett és orvoshoz ment, már csak a halálos kór előrehaladott támadását állapították meg, és az orvosok nem tudtak segíteni. Rövid szenvedés után az Úr

hazahívta. Hiánya mindenekelőtt férjének okoz fájdalmat, akivel közel 40 évig éltek példás házasságban. A vigasztalás abban van, hogy tudjuk, hogy őt a mennyben hazavárták. Gyülekezetünk is gyászol, mivel úgy az ifjúnak, mint öregnek nélkülöznie kell kedves társaságát és szolgálatát. Valamikor fiatalkorában a kibédi gyülekezet imaóráit is vezette. Az utóbbi években az ottani misszió újraindulásáért dobogott a szíve. Szerette az Urat és az Ő népét. Júniusban lett volna 64 éves. Temetésén Borzásai István, Kelemen Sándor II. és Tóth János lelkipásztorok szölktték az ígét. A dicsőségben találkozunk!

Április 21-én délután, a Szilágy megyei Zoványon helyeztük örök nyugalomra **Bara Piroska** (született: Fazakas) testvérnőt, a zoványi református templom udvarán, több évvel korábban elhunyt férje mellé. Testvérnőnknek 72 esztendőtt adott a Mindenható a földön. Az ige hirdetés úgy a háznál, mint a sírnál román és magyar nyelven történt. A körzet lelkipásztora a Fil 1:21. valamint a 2Kor 5:10 alapján hirdette Isten üzenetét. A sírnál költeményt mondott Csepei Ferencné. A hideg esős idő ellenére sokan eljöttek az istentiszteletre. A háznál és a templom udvarán is az ippi vegyeskar szolgált, kiegészítve a Nagyfaluból érkezett énekesekkel. Vigasztalja Istenünk a gyászolókat, a szolgálatok nyomán adjon bő lelki áldást. *Gergely Pál*

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbisz@rdlink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdlink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Nagyvárad - Betlehem

Miután átéltük Isten bűnbocsátását, tapasztaltuk újjászüelő munkáját életünkben – megértettük amit Péter apostol Pünkösd napján hirdetett „térjete meg és keresztkedjete meg” (ApCsel 2:38), és azt, hogy ez ránk is érvényes –, mérhetetlen vágyat éreztünk: pecsételjük meg hitünket a keresztség vizében.

Izgulva, de nagy örömmel és vágyakozással érkeztünk mind a négyen: Ciorba Dina, Ciorba Alina, Molnár Adina, Szabó Ildikó március 13-án a nagyvárad-i Betlehem gyülekezetben, ahol a helyi gyülekezet tagjai mellett meghívott ismerőseink

és barátainktól zsúfolt terem várt minket. Hálásak vagyunk Istennek, hogy Borzási István lelkipásztor testvérnek lehetővé tette, hogy eljöjjön és a bemerítést elvégezze. Miután Kisded Ernő és Kiss Lehel a bemerítés fontosságára hívta fel a figyelmünket, tiszta és szent életre buzdított bennünket, Borzási István testvér az ApCsel 19:1-12 alapján hirdette az igét, amit Isten tegyen áldottá és gyümölcsözővé életünkben és mindazokéban, akik hallgatták azt. *Szabó Ildikó*

Aranymenyegző

Gyanta (Bihar megye)

„Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk: mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága!” (JSir 3,22).

Az életét mindenki ajándékba kapta és tőle függ, hogy milyen módon alakítja. Vállhat az élet nehezzé, tartalmatlanná, keserűséggel teljessé, de ugyanakkor lehet az élet szép és tartalmas, csak attól függ hogyan állók hozzá. Nagyszüleim – **Ábrahám Mihály és Irén** – Isten irgalmának köszönhetik, hogy megélhették az 50 éves házassági évfordulójukat. Isten oltalmazó és gyógyító keze volt életük fölött. Őket Isten irgalma idősebb korban ragadta meg és az egész családra kihatott megtérésük. Jóllehet házasságukat nem kezdték az Isten félelmében, de most öregkorban megemlékezhetek Isten hűségéről, amellyel volt irántuk és megtartotta őket. Kívánom nagyszüleim és minden idős házaspár életére az Isten kegyelmének és szeretetének a kiadását. *Boros Gyula lp.*

Gyászjelentések (folytatás az előző oldalról)

A biharpüspöki temető kápolnájában április 26-án délután népes család, rokonság vette körül **Székrenyes Erzsébet** (született: Szabó) testvérnő koporsóját. Az eső esett, hideg is volt, a szél is fújt, de hangzott az ige, Isten vigasztaló bátorító kijelentése. Erzsébet testvérnő 81 küzdelmes évet töltött a földön, ebből 42-t özvegyen. Élettörténetének nagyobb része Kémer községhez kötötte őt, gyülekezeti tagsága pedig az ottani baptista gyülekezetben volt. Az igét a kápolnában Gergely Pál lp. a Zsid 11:6-16 alapján hirdette. A sírnál Papp Dezső lp. szolgálat az 1Kor 15:20 alapján. A „lévitai” szolgálatot a lelkipásztorok, Papp testvérnő, a Borbély családból Ferenc és Sándor testvér, és mások végezték. Köszönet a jelenlétért, a részvétnyilvánításért, szeretetért és minden szolgálatért. Isten adja a gyászolók megvigasztalódását, valamint a hirdetett igéknek bő gyümölcstermését. *G. P.*

Április 17-én volt a **Gergely József** testvér temetése Erdőszentgyörgyön, akinek az Úr 61 évet adott. Utóbbi évei telve voltak szenvedéssel, a hazahívó szó is a kórházban találta őt. 2003. tavaszán merítkezett be feleségével és leányával együtt. A gyászistentiszteleten Tőtös János

lelkipásztor szolgált a Préd 12:3-9 igék alapján, a temető-kertben az 1Kor 15:53-58 igék alapján. A helyi gyülekezet énekei mellett a marosvásárhelyi pünkösdi gyülekezet fúvóskara szolgált. A Mennyei Atya vigasztalja meg a gyászolókat és áldja meg az evangélium üzenetét a hallgatók szívében. *Morár Jánosné, Tordai Erzsébet*

Két temetésre került sor ugyanabban a családban – egymáshoz közel eső dátumon – a Nagyvárad melletti Fugyi helységben. A férj, **Szatmári János** (90) gyászszertartása április 11-én volt, felesége, **Szatmári Ilona** (87) a következő napon hunyt el, őt április 14-én temették. Elköltözött testvéreink a fugyi gyülekezet alapító tagjai voltak, fiatal korukban tértek meg és hűségesen szolgálták az Urat. 69 évet éltek házasságban. Szatmári testvér élete végéig viszonylag jó egészséggel élt, Igonka testvérnőt az utolsó négy hónapban érte súlyosabb betegség. A szülőket gyászolja fiuk és menyük, két lányuk és a vő, nyolc unoka és 16 dédunoka. A gyászistentiszteleteken Bányai János körzeti lelkipásztor hirdette az igét, vigasztaló beszédet mondott még Radu Bulzan pünkösdistá prédikátor. A hideg és esős idő ellenére a környékről is sokan eljöttek: Jenőből, Váradról, Püspökiből, Szentjánosról. *Sz. L.*

A bánáti árvizekről

Beszélgetés Demjén Attilával, a temesvári gyülekezet elöljárójával

A kolozsvári Munkakongresszuson, április 30-án, a küldöttek hallhatták a csak pár nappal azelőtt történt bánáti árvizekkel kapcsolatos testvéri hozzászólásokat is. Ezt követően a Szövetség vezetősége a gyülekezetek figyelmébe ajánlotta, hogy az árvíz-károsultak megsegítésére sürgősen tartsanak gyűjtést.

Lapzártakor, a pünkösdi ünnepet követő napokban, folyamatosan érkeznek a szövetségi irodába a testvériség pénzadományai. Az alábbi interjú a kongresszus befejezése után készült.

– Mikor és kikkel járt a testvér az árvíz-súlytotta területeken?

– Tegnap, (április 29-én, szerk. megjegyz.), Papp Dezső lekipásztor testvérrel (Biharpüspöki körzet), Nyári Jenő testvérrel (a Hajnalszék segélyszervezet vezetője, Magyarország). Nyári testvér, és néhány munkatársa gyorssegélyt hozott a károsultaknak, ásványvizet, kenyeret, és felmérték a szükségletet a további segítségnyújtáshoz.

– Mely helységeken jártak, és mit tapasztaltak?

– A helységek a Temes és a Béga folyók közötti részen: Fény, Keresztes, Jánosfalva és Ótelek. Ez utóbbi kb. 90 %-ban van érintve, a többiek 100 %-os elszigeteltségben vannak. Óteleken, meg a többi helységben is még mentik ami menthető, segít a katonaság, a rendőrség. Az emberek már nem laknak ott, barátoknál, rokonoknál kerestek szállást, két-három család van egy-egy házban, és csakis annyit tudtak elvinni, amennyivel befogadták őket. Aki próbált több mindent menteni, annak nehezebb volt szállást találni, mert nehezebben fogadták be őket.

– Milyen távolságra vannak ezek a helységek Temesvártól?

– Körülbelül 60 km-re.

– Vannak-e ott magyar gyülekezetek?

– Nincsenek. Nekünk ezelőtt vagy 10 évvel volt egy próbálkozásunk Fényen. Talán most ezek után kedvező lesz az idő.

– A gyülekezetnek van-e valamilyen kezdeményezése?

– Igen. A kilakoltatott helységekből a tanulókat a tanév hátra-

levő részéig elszállásolják a Bartók Béla líceum bentlakásában. Viszont ott sem fogadhatnak be mindenkit, és van egy olyan kezdeményezés, hogy mi is fogadjunk be családjainkba a mieinkhez hasonló korú gyerekeket.

– Milyenek a falvak kilátásai?

– Valószínű, hogy ezután is nagyon sok ház fog összeomlani. A víz magassága egy és másfél méter között van, és sajnos nem apad.

– Melyik folyó öntött ki?

– A Temes gátja szakadt meg, egy hosszú vonalon, és onnan folyik a víz (kb. Fény körül). Most oda nem lehet eljutni. Ezek a helységek a Temes és a Béga között helyezkednek el, a két gát pedig zárva tartja a vízmenynyiséget.

– Hogyan látja az emberek szükségéit?

– Az embereknek most annyira van szükségük, amit pillanatnyilag elfogyasztanak. Lakásuk nincs, tehát nem is áll rendelkezésükre vala-

milyen raktározási hely. A faluban kevesen tartózkodnak, akik még menekítik a javaikat (bútorzatot vagy az állataikat), és akik dolgoznak a mentésen.

– Hol tudtak meghúzódní az emberek?

– A Béga másik oldalán, egy Pustiniş nevű helységben (magyar nevén Öregfalva). Ide nem ért el a víz, ez a Bégának már a túloldala. Akik a falut nem akarták elhagyni, sátrakban laknak. Láttam vagy hat-hét nagy sátrat, a katonaság bocsájtotta rendelkezésükre.

– Mivel zárhatjuk a beszélgetésünket?

– Az emberek elkeseredettek, a reménységüket elvesztették. Az igazgató elmondta, hogy az emberek bánatukban az alkoholhoz menekülnek. Bennünk az fogalmazódott meg, hogy a reménység a legfontosabb, ami még életben tartja az embert, ami mindig ad egy tovább lépést. És ez egy alkalmas idő, amikor a reménység Istenét lehet bemutatni. Imádkoznunk kell értük, hogy ne zülljenek el, ne keseredjenek meg annyira, a keserűség gyökere ne nőjön fel olyan nagyra, hogy isten-tagadókká vagy züllött emberekké váljanak. Természetesen folyamatosan figyelniük is kell, hogy mikor, mire van szükségük. Mi törekszünk arra, hogy segítséget nyújtsunk nekik.

Sz. L.

A felvételt az árvíz-súlytotta helyen Demjén Attila készítette

